

ת"פ 36287/01/22 - מדינת ישראל נגד מחמד מדחת

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 36287-01-22 מדינת ישראל נ' מחמד מדחת

לפני בעניין:	כבוד השופט אברהם רובין המאשימה נגד הנאשם	מדינת ישראל מחמד מדחת
-----------------	---	--------------------------

גזר דין

1. העבירות בהן הורשע הנאשם

הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון, בביצוע העבירות שלהלן: מתן שירות לארגון טרור - עבירה לפי סעיף 23 לחוק המאבק בטרור, תשע"ו-2016 (להלן: "**חוק המאבק בטרור**"); החזקת נשק ואביזרי נשק ותחמושת - עבירה לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"); נשיאה והובלת נשק ואביזר נשק ותחמושת - עבירה לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא לחוק העונשין; עסקה אחרת בנשק - עבירה לפי סעיף 144(ב2) לחוק העונשין.

2. על פי האמור בחלק הכללי של כתב האישום, הנאשם תושב ישראל ורשום במרשם האוכלוסין.

ביום 14.12.87 נוסד ארגון החמאס (להלן: "**החמאס**"), אשר הוכרז על ידי ממשלת ישראל כארגון טרור, בין היתר מכוח חוק המאבק בטרור.

ראיד סלאח הינו מנהיג הפלג הצפוני של התנועה האסלאמית, ארגון שגם הוא הוכרז על ידי ממשלת ישראל תחילה כהתאחדות בלתי מותרת, והחל מיום 1.11.16 כארגון טרור מכוח חוק המאבק בטרור. ראיד סלאח שוחרר מבית הסוהר ביום 13.12.21.

3. על פי האמור באישום הראשון, סמוך ליום 12.12.21, תכנן הנאשם, לבקשת נציג חמאס, לאסוף מנדאם אבו רמוז (להלן: "**נדאם**"), בכפר עקב, ציוד, דגלי חמאס ושלטים של השייח' ראיד סלאח (להלן: "**הציוד**"), זאת לצורך הפצתם ותלייתם בשכונות במזרח ירושלים כמפורט בהמשך. בו ביום, לאחר תיאום מוקדם עם נדאם, נסע הנאשם ברכב לכפר עקב יחד עם שניים נוספים - ואיל סבאתה ועמיד עביד (להלן: "**ואיל**", ו- "**עמיד**"). בסמוך לשעה 01:13 פגשו הנאשם וחבריו בנדאם, אשר הוריד מרכבו שתי שקיות בהן הציוד, והעבירן לידי הנאשם באמצעות ואיל. לאחר מכן נסע נדאם מהמקום, ואילו ואיל הכניס את השקיות לרכבו

של הנאשם. הציוד שהיה בשקיות יועד להפצה ביום יסוד החמאס שחל בתאריך 14.12.21, וכן ביום שחרור השייח' ראיד סלאח שחל ביום 13.12.2. הציוד כלל שקית שהכילה 20 דגלים ירוקים המזוהים גם עם החמאס, ו-11 שלטים בהם הופיעו כיתובים אודות תנועת החמאס ותמונות שונות של פעילי טרור, חלקם אסירים חלקם אינם בין החיים, אשר ביצעו פיגועי דמים בישראל החל משנות ה-90 ועד לימינו. פירוט השלטים נכלל בסעיף 5 לכתב האישום המתוקן. בסמוך למתואר לעיל נתפס רכבו של הנאשם ובו הציוד במחסום א-זעים.

בגין מעשה זה הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בעבירה של מתן שירות לארגון טרור.

4. על פי האמור באישום השני, החל במועד לא ידוע החזיק הנאשם בביתו נשק מאולתר מסוג קרלו שחור (להלן: "**הקרלו הראשון**"), מחסנית התואמת את הנשק, וכן 28 כדורי 9 מ"מ התואמים לקרלו.

בלי קשר לאמור לעיל, במהלך חודש ספטמבר 2021, בשלוש הזדמנויות, אחת מהן ביום 8.9.21, ביצע פעיל טרור בשם קוסאי שלושה פיגועי ירי באמצעות רובה מאולתר מסוג קרלו, בעל ידית אחיזה שבורה (להלן - "**הקרלו השני**"). בין היתר ירה קוסאי לעבר שוטרים תוך כדי התפרעויות אלימות אשר התרחשו בשכונת עיסאווייה בירושלים, וכוונו נגד כוחות הביטחון. לאחר שביצע קוסאי את הפיגועים האמורים הוא ניסה לירות שוב בקרלו השני, אך הוא גילה כי קיימת תקלה הגורמת למעצור בנשק. כיוון שכך, גמלה בליבו של קוסאי החלטה לתקן את הנשק. במועד בלתי ידוע נפגש קוסאי עם הנאשם, סיפר לו על הפיגוע שביצע ביום 8.9.21 באמצעות הקרלו השני, וביקש ממנו לקחת אותו ממנו על מנת לתקנו. הנאשם הסכים, ובהמשך לכך הוא לקח מקוסאי את הקרלו השני וכן מחסנית התואמת לו והחזיקם בביתו.

במועד בלתי ידוע נשא הנאשם את הקרלו הראשון והשני, יחד עם 3 מחסניות התואמות לנשק מסוג M16, מחסניות התואמות לנשק מסוג קרלו וקופסה שהכילה 28 כדורי 9 מ"מ (להלן: "**הנשקים והתחמושת**"), והעביר אותם ברכבו לאדם בשם מ.מ, זאת במטרה להעביר אליו את החזקה בהם. מ.מ. נטל את הנשקים והתחמושת מהנאשם ללא תמורה, והחזיקם בחזקתו.

בגין המעשים האמורים הורשע הנאשם על יסוד הודאתו, בעבירות של החזקת נשק, נשיאת נשק, וביצוע עסקה אחרת בנשק.

5. ראיות וטענות המאשימה לעונש

במסגרת טיעוניו לעונש הגיש ב"כ המאשימה את גיליון הרישום הפלילי של הנאשם, הכולל שבע הרשעות קודמות, עליהן נעמוד בהמשך.

ב"כ המאשימה טען כי יש לקבוע מתחם נפרד לכל אחד מהאישומים.

ב"כ המאשימה טען כי במעשיו פגע הנאשם בערכים המוגנים שעניינם ביטחון מדינת ישראל ואזרחיה. לגבי עבירות הנשק הדגיש ב"כ המאשימה, כי הנאשם ביצע אותן, בין היתר, תוך שהוא היה מודע לכך שהקרלו השני שימש לירי על כוחות הביטחון ובמטרה לתקנו. לטענת ב"כ המאשימה: "**ניתן לשער בהתאם מה היה ייעודו**

של הנשק לאחר התיקון המבוקש" (סעיף ד' 6 לעיקרי הטיעון מטעם המאשימה).

לגבי העבירה של מתן שירות לארגון טרור, הדגיש ב"כ המאשימה את פוטנציאל ההסתה שהיה טמון הדגלים ובשלטים, בשים לב לכך שהם נועדו להפצה במועדים רגישים בהם חלו יום החמאס ויום שחרורו של ראיד סלאח.

ב"כ המאשימה הפנה לפסקי דין הממחישים לשיטתו את מדיניות הענישה הנוהגת בנוגע לשני האישומים, תוך שהדגיש כי לשיטת המאשימה נסיבות האישום השני בו הודה הנאשם חמורות מנסיבותיהם של פסקי הדין האמורים. ב"כ המאשימה גם הפנה לכך שהמחוקק קבע במסגרת תיקון 140 לחוק העונשין עונשי מינימום של 21 חודשי מאסר ביחס לעבירה של החזקת נשק, 30 חודשי מאסר ביחס לעבירה של נשיאת נשק, ו- 25 חודשי מאסר ביחס לעבירה של עסקה אחרת בנשק. ב"כ הנאשם טען כי רוחו של התיקון צריכה לחול בעניינו של הנאשם.

לנוכח האמור עתר ב"כ המאשימה לקביעת מתחם של 6 עד 10 שנות מאסר בנוגע לשני האישומים, וטען כי לנוכח עברו הפלילי של הנאשם יש למקם את עונשו בחלק העליון של המתחם, ולגזור עליו עונש של 10 שנות מאסר. ב"כ המאשימה ציין כי העונש המבוקש כולל חפיפה מסוימת של העונשים בגין כל אחד מהאישומים, והדגיש כי אלמלא הודאתו של הנאשם הייתה המאשימה מבקשת מבית המשפט לחרוג כלפי מעלה ממתחם העונש ההולם, זאת מנימוקי הרתעה. ב"כ המאשימה טען כי בנוסף יש לגזור על הנאשם קנס מרתיע.

6. טענות הנאשם לעונש

בשם הנאשם טענו לעונש שני סניגורים - עו"ד לאה צמל ועו"ד מוחמד מחמוד.

ב"כ הנאשמים טענו כי יש לקבוע מתחם אחד לשני האישומים.

ב"כ הנאשם הדגיש כי על אף שהנאשם הסכים להעביר את השלטים הנזכרים באישום הראשון, הרי שאין טענה לפיה הוא היה מודע לפעילותו של כל אחד מאלו שתמונותיהם התנוססו על השלטים. עוד נטען, כי מחומר הראיות עולה שהנאשם ראה רק אחד מהשלטים שהיו בשקיות שנמסרו לו. לנוכח טיעון זה שאל בית המשפט את באי כוח הנאשם האם הנאשם מבקש לחזור בו מהודאתו, ואלו השיבו בשלילה, תוך שהסבירו כי הנאשם עומד על הודאתו לפיה הוא היה מודע לכך שהשלטים הם לטובת ארגון החמאס, ושהוא עושה שירות למען החמאס (עמ' 17 ש' 18-27).

אשר לאישום השני, ב"כ הנאשם טענו כי את הקרלו הראשון החזיק הנאשם ברשותו שנים רבות, וכי גורמי הביטחון ידעו על כך (עמ' 18 ש' 1-7). את הקרלו השני נטל הנאשם לפי הטענה מקוסאי הנ"ל במטרה למנוע ממנו להשתמש בו לצורך ביצוע פיגוע נוסף. לטענת באי כוח הנאשם לאחר שהנאשם מסר את הקרלו השני לאדם השלישי הנזכר בכתב האישום, הוא - הנאשם - הוביל את אנשי המשטרה למקום בו הוחזק הנשק (עמ' 18 ש' 10-11). יאמר כבר עתה, כי לטענות אלו אין זכר בכתב האישום המתוקן, ועל כן לפי הסדר הטיעון הנאשם מנוע מלטעון אותן. מכל מקום לטענות אלה גם לא הונחה תשתית מינימלית, ולכן לא ניתן לקבלן.

לעניין הרישום הפלילי טענו ב"כ הנאשם, כי לא הוגשו כל ראיות דבר נסיבות ביצוע העבירות הקודמות על ידי

הנאשם, ועל כן ניתן הביא בחשבון רק את סעיפי החוק בהם הורשע הנאשם ואת העונשים שנגזרו עליו. כפי שנראה בהמשך, די בסעיפי העבירות ובעונשי המאסר הארוכים שנגזרו על הנאשם כדי ללמד על עומק מעורבותו בעבירות ביטחון.

לעניין העונש לו טענה המאשימה בגין האישום הראשון, הפנו ב"כ הנאשם לעובדה כי על האדם שמסר לנאשם את הדגלים והשלטים (נדאם אבו רמוז) נגזרו בהסכמה 5 חודשי מאסר, בעוד המאשימה מבקשת כי על הנאשם ייגזרו 35 חודשי מאסר בגין האישום הראשון. לעניין האישום השני טענו ב"כ הנאשם כי על האדם - פאדי עליאן - שסיפק את הקרלו השני לקוסאי לפני ביצוע הפיגועים, נגזר בהסכמה עונש של 3 שנות מאסר למרות קיומו של עבר פלילי בטחוני, ועל כן אין כל הצדקה לדרוש כי על הנאשם ייגזר עונש של 10 שנות מאסר. עוד נטען, כי מי שקיבל את הקרלו השני מהנאשם - אדם בשם זידאן - ברח מהמשטרה כאשר הגיעו לעצור אותו, ובסופו של דבר לאחר שהוא נתפס והורשע נגזר עליו עונש של 22 חודשי מאסר.

ב"כ הנאשם הדגישו כי שני כלי הנשק הוסגרו למשטרה.

7. דברי הנאשם

בתום שמיעת טיעוני ב"כ הצדדים מסר הנאשם את דבריו.

הנאשם אמר כי על אף שיש לו עבר פלילי כבד, העבירות שביצע בעבר לא כללו אלימות כלפי בני אדם או רכוש, וכי היו "דברים גבוליים" כלשונו. הנאשם אמר כי לאחר שהשתחרר ממאסרו האחרון - ביום 21.7.21 - הוא הוזמן לפגישה בשב"כ, במהלכה מתוך רצון לפתוח דף חדש הוא התוודה: "**שאני מחזיק בנשק מאולתר וגם לא מאולתר ואני רוצה להחזיר אותו**" (עמ' 20 ש' 28-32). לטענת הנאשם איש מכוחות הביטחון לא יצר עמו קשר בעקבות התוודותו, עד שהוא נעצר בחודש דצמבר 2021. הנאשם מסר כי הוא נטל את הנשק מקוסאי בחודש ספטמבר במטרה למנוע ממנו להשתמש בו שוב, ועובדה, כך לדברי הנאשם, שלא נעשה שימוש בנשק מאז שהוא נטל אותו מקוסאי. לטענת הנאשם בשלב מסוים הייתה הסכמה לפיה הוא יקבל עונש של שנת מאסר אחת בגלל שלא דיווח על הימצאות הנשקים אצלו. הנאשם גם ציין כי יש לו ילדה בת 12 ואמא חולה בסרטן.

דין והכרעה

8. אירוע אחד או שני אירועים?

האם לצורך קביעת מתחם העונש ההולם יש להתייחס לשני האישומים כאל אירוע אחד, כטענת ב"כ הנאשם, או כאל שני אירועים, כטענת המאשימה? אכן מדובר בשתי עבירות שבמהותן הן עבירות בטחון. ואולם, אין קשר בין שני האישומים מבחינת עיתוי ביצוע העבירות, מקום ביצוען או מהותן. כיוון שכך, סבורני שלא מדובר באירוע אחד, ועל כן ייקבע מתחם אחד לכל אחד מהאישומים. יוער בהקשר זה, כי המאשימה טענה שיש לקבוע מתחם נפרד לכל אחת מהעבירות המיוחסות לנאשם באישום השני. טענה זו לא מקובלת עלי. האישום השני מתאר

מסכת עבריינית אחת, במסגרתה החזיק והוביל הנאשם את שני הנשקים. עם זאת, כמובן שבמסגרת קביעת מתחם העונש ההולם בגין האישום השני אביא בחשבון את העובדה שבמסגרת המתואר באישום זה ביצע הנאשם מספר עבירות.

9. הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם

המשותף לעבירות שעבר הנאשם במסגרת שני האישומים בהם הוא הודה, הוא הפגיעה בערך המוגן שעניינו בטחון המדינה. העובדות המפורטות באישום הראשון מלמדות על כך שהנאשם נתן שירות לארגוני טרור - ארגון החמאס והפלג הצפוני של התנועה האסלמית. חומרת הפגיעה בביטחון המדינה בכל הנוגע לאישום הראשון איננה ברמה הקיצונית, זאת לנוכח העובדה שהשירות שנתן הנאשם התמצה בהעברת דגלים ושלטים. שונים פני הדברים בכל הנוגע לאישום השני. על פי האישום השני החזיק בידיו הנאשם שני כלי נשק התקפיים מסוג קרלו, בידועו שבאמצעות אחד מהם בוצע פיגוע ירי לעבר כוחות הביטחון. מעשה זה מגלם פגיעה חמורה בביטחון המדינה, זאת בנוסף לפגיעה ה"רגילה" שנגרמת לערך של שלום הציבור ובטחונו בשל החזקת נשק ונשיאתו בנסיבות שאינן כרוכות בסיכון בטחון המדינה. מידת הפגיעה שפגע הנאשם בערכים המוגנים בשל המעשים המנויים באישום השני, גבוהה אפוא.

10. הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה מושא האישום הראשון מלמדות על חומרה הגלומה במעשהו של הנאשם, אך לא על חומרה בדרגה גבוהה כגון זו הגלומה באירועים שעניינם מתן שירותים משמעותיים יותר לארגוני טרור, לדוגמה - מכירת מוצרים לארגון טרור (השוו - ע"פ 6434/15 **מדינת ישראל נ' עבד אל חכים שביר** (4.7.17)), או העברת מסרים בין אסירים של ארגון טרור או בינם לבין חברי ארגון הטרור שאינם אסורים (ראו - ע"פ 4143/17 **מחמד עאבד נ' מדינת ישראל** (13.8.18)). השירות שנתן הנאשם לארגוני הטרור האמורים הוא שירות של העברת דגלים ושלטים. אין לזלזל בפוטנציאל הנזק שעלול היה להיגרם אם השלטים והדגלים היו מגיעים ליעדם ומשמשים את תומכי הארגונים האמורים במועדים הרגילים של יום ייסוד החמאס ויום שחרורו של ראיד סלאח, ולראייה הטרחה שטרחו הארגונים האמורים בהכנת השלטים ובניסיון להעביר אותם מבעוד מועד לאתרים השונים במזרח ירושלים. רוב השלטים כללו תמונות של מפגעים שידיהם דמים מלאו. מן הסתם הם נועדו לעורר הזדהות עם מעשיהם של אלו, אם לא למעלה מכך, ומכאן פוטנציאל הנזק שלהם. ואולם, מבלי לגרוע מהאמור לעיל יש להביא בחשבון כי במקרה זה הנזק הפוטנציאלי לא התממש, כיוון שהנאשם נתפס עם הדגלים והשלטים בטרם הספיק להעביר אותם ליעדם. משקלו של שיקול זה מוגבל לנוכח העובדה שאילו הדבר היה תלוי בנאשם אזי העברת הדגלים והשלטים הייתה מבוצעת עד תום.

לעבירה שביצע הנאשם קדמו תכנון ותיאום מוקדמים, כאמור בסעיפים 1-2 לאישום הראשון.

הסיבה שהביאה את הנאשם לבצע את העבירה מושא האישום הראשון לא פורטה בכתב האישום, ברם נכתב בסעיף 1 לאישום הראשון, כי הנאשם החליט להעביר את הדגלים והשלטים "לבקשת נציג חמאס". מכאן, ומעצם טיבה של העבירה, ניתן להסיק כי הנאשם ביצע את העבירה מתוך רצון חופשי להעניק שירות לארגון טרור, ולא מתוך לחץ, או מצוקה כלשהם, או בשל חולשת דעת רגעית.

11. הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות מושא האישום השני מלמדות על חומרה ניכרת, זאת מכמה וכמה בחינות.

לא מדובר בעבירות שבוצעו באופן ספונטאני, אלא קדמה להן החלטה מודעת של הנאשם להחזיק בכלי הנשק. מדובר בהחזקה ובנשיאה של **שני** כלי נשק אשר הגיעו לידי הנאשם **בשתי** הזדמנויות שונות. מדובר בכלי נשק "התקפי" מסוג קרלו ולא באקדחים. הנאשם החזיק את שני הנשקים במשך תקופה לא קצרה.

יש להביא בחשבון, לקולה, את העובדה שמדובר בשני כלי נשק מאולתרים. ואולם, לנוכח אופי כלי הנשק בהם מדובר, לנוכח יתר נסיבות העניין, לנסיבה זו לא יינתן משקל מכריע. הנאשם נטל לידי את הקרלו השני למרות שידע כי בוצע באמצעותו פיגוע ירי נגד כוחות הביטחון.

על הנזק הפוטנציאלי הגלום בעבירות הנשק עמד בית המשפט לא פעם, ושוב עמד לאחרונה בציינו כי: **"אל לנו להתעלם מהמציאות הקשה שבה נשק קטלני רב עוצמה זמין בתפוצה רחבה, על הסיכון הרב לחיי אדם חפים מפשע ולפעילות עבריינית שהדבר נושא עמו"** (ע"פ 6235/22 מדינת ישראל נ' מחמד חסארמה (21.6.23)). במישור הנזק שעלול היה להיגרם כתוצאה ממעשיו של הנאשם, ובמישור הנזק שנגרם בפועל, יש להביא בחשבון כי הנאשם לא עשה שימוש בכלי הנשק, אם כי הוא העבירם לגורם שלישי שעליו לא הייתה לו שליטה מלאה. לזכות הנאשם יש לזקוף את העובדה שכלי הנשק הוסגרו על ידי הנאשם לידי המשטרה.

הנאשם נטל את הקרלו השני לידי בשעה שזה היה תקול. כאן המקום לעמוד על טענות הנאשם בנוגע לסיבה שהביאה אותו ליטול לידי את הקרלו השני. הנאשם טען כי נטל לידי את הקרלו כדי למנוע מקוסאי לבצע באמצעותו פיגוע נוסף. טענה זו לא נתמכת בעובדות כתב האישום, ולכן לא ניתן לקבלה. עם זאת ראוי לציין, כי בכתב האישום לא נכתב במפורש שהנאשם נטל את הקרלו השני מקוסאי במטרה לתקנו ולהחזירו אליו. הנה כך, בסעיף 3 לאישום השני נכתב כי גמלה בליבו של קוסאי ההחלטה לתקן את הקרלו, ובסעיף 4 לאישום השני נכתב כי הנאשם **"הסכים ולקח מקוסאי את הקרלו השני..."**. לא נכתב בסעיף 4 לאישום השני כי הנאשם נטל את הנשק כדי לפעול לתיקונו, ובהמשך סעיפי האישום השני לא נכתב כי הנאשם נקט פעולה ממשית כדי לתקן את הקרלו. אכן, בסעיף 5 לאישום השני נכתב כי הנאשם העביר את הקרלו השני לאדם בשם מ.מ., אך לא נכתב כי הוא העביר אותו לידי לצורך תיקונו. זאת ועוד, בסעיף 5 לכתב האישום נכתב כי הנאשם העביר את **שני** כלי הנשק שהיו ברשותו לאותו מ.מ., ובמצב דברים זה נשאלת השאלה מדוע הנאשם העביר אל מ.מ. גם את הקרלו הראשון שהיה תקין. בהעדר הבהרה בעניין זה בכתב האישום לא ניתן לקבוע כי העברת הנשקים לאותו מ.מ. נעשתה במטרה להשמיש את הקרלו השני. יוצא אם כן, כי הגם שלא ניתן לקבל את טענת הנאשם לפיה הוא נטל את הקרלו השני לידי רק כדי למנוע מקוסאי לבצע באמצעותו עוד פיגוע, הרי שיש לקבל את טענתו לפיה הוא לא פעל באופן אקטיבי לתיקון הנשק עד שהסגיר אותו לידי המשטרה.

12. הענישה הנוהגת

הענישה הנוהגת בעבירות נשק מחמירה, כיאה לחומרה הגלומה בעבירות הנשק, וכמתחייב מכך שהן הפכו להיות "מכת מדינה":

"על חומרתן הרבה של עבירות הנשק עמד בית משפט זה פעם אחר פעם. עבירות אלו הפכו זה מכבר ל"מכת מדינה" בחברה הישראלית... הן מסכנות את שלום הציבור, גם בהיותן "קרקע פורייה" לביצוע עבירות אחרות - החל מעבירות אימים וכלה בעבירות המתה, ובשל יכולתן לגרום לפגיעות בגוף ובנפש...

נוכח האמור, הודגש לא אחת כי יש לנקוט במדיניות ענישה ממשית ומשמעותית, בה ניתן מעמד בכורה מבין שיקולי הענישה לשיקולי הרתעת היחיד והרבים, שמשמעותה הרחקת עברייני הנשק מהחברה לפרק זמן משמעותי, על ידי השמתם מאחורי סורג ובריח.... כן נקבע, כי עונש מאסר בפועל לתקופה של 3 שנים בגין עבירות הקשורות לנשק התקפי הוא ברף הנמוך של הענישה הראויה.... וכפי שקבעתי בעבר, המסר העונשי הנגזר ממדיניות הענישה האמורה הוא כי "שומר נפשו ושלומו - ירחק מעבירות הנשק באשר הן, קלות כחמורות" (ע"פ 78/21 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (26.7.2022)).

זאת ועוד, מדיניות הענישה המחמירה חלה על "כל חוליות השרשרת העבריינית" בעבירות הנשק, החל ממי שסוחר בנשק לא חוקי או רכיביו, ועד למי שנוטל אותו לידו ועושה בו שימוש לא חוקי.....".
(ע"פ 2165/23 מדינת ישראל נ' פלאח בלאל (4.5.23)).

ויודגש, הענישה הנוהגת מחמירה גם בעבירות של נשיאת נשק (ע"פ 5602/22 מדינת ישראל נ' פלוני (14.9.22)). הענישה המחמירה מתחייבת מהוראות תיקון 140 לחוק העונשין, בגדרן נקבעו עונשי מינימום של 21 חודשי מאסר בגין עבירה של החזקת נשק, 30 חודשי מאסר בגין עבירה של נשיאת נשק, ו-45 חודשי מאסר בגין עבירה של עסקה אחרת בנשק. במסגרת פסקי הדין המתוויים את מדיניות הענישה הנוהגת גם נקבע כי בעבירות נשק לנסיבות האישיות של הנאשם ולהודאתו יש משקל מוגבל בהשוואה לשיקולי ההרתעה וההגנה על שלום הציבור (ע"פ 6235/22 מדינת ישראל נ' מחמד חסארמה (21.6.23)). עם זאת, גזירת העונש נעשית תמיד, ובכלל זה בעבירות נשק, תוך התחשבות בנסיבות הקונקרטיות של כל מקרה ומקרה, ותוך התאמת העונש לנסיבותיו אינדיבידואליות של כל נאשם ונאשם (ע"פ 6383/21 קריף נ' מדינת ישראל (13.2.22)).

13. לעניין האישום הראשון הפנתה המאשימה בטיעוניה לגזרי דין במסגרתם נגזרו עונשים של 4 שנות מאסר (ע"פ 3827/06 פלוני נ' מדינת ישראל (27.3.07)), 20 חודשי מאסר (ע"פ 2891/12 מדינת ישראל נ' רבעא (15.7.12)), ו-30 חודשי מאסר (ע"פ 1784/14 עאשור נ' מדינת ישראל (3.9.15)). אין בגזרי דין אלו כדי ללמד על ענייננו כיוון שנסיבות אותם פסקי דין שונות מהותית מעניינו של הנאשם שלפניי. כך, בעניין פלוני דובר במי שהעביר מחו"ל, בהזדמנויות רבות, סכומי כסף שונים לחמאס בהיקף של כ-200,000 דולר, זאת תמורת תשלום שקיבל; בעניין רבעא דובר במי שהורשע בנוסף לעבירה של מתן שירות לארגון טרור גם בעבירות של קשירת קשר והכנסת חפץ אסור למתקן כליאה, זאת לאחר שניסה להבריח לאסירים ביטחוניים בכלא קציעות 50 מכשירי טלפון סולאריים סוללות ומטענים, תמורת 150,000 ₪ שהובטחו לו; ובעניין עאשור דובר בנאשמים שהורשעו בין היתר בעבירות של חברות בארגון טרור ובעבירות נוספות, זאת לאחר שהיו מעורבים בפעולות הקשורות למימון ולניהול פעילותו האזרחית של ארגון החמאס במזרח ירושלים.

לעניין עבירות הנשק הפנתה המאשימה לע"פ 4077/22 **מדינת ישראל נ' פלוני** (28.7.22), שם נגזרו עונשים של 25 עד 46 חודשי מאסר על המשיבים שהורשעו בעבירות של סחר בנשק. לענייננו רלוונטי העונש של 36 חודשי מאסר אשר נגזר על א' שהורשע בעבירה אחת של סחר בנשק ובעבירה אחת של החזקה נשיאה והובלת נשק. יצוין, כי המשיבים שעליהם נגזרו באותו עניין עונשים חמורים יותר הורשעו בשתי עבירות של סחר בנשק.

כמו כן הפנתה המאשימה לע"פ 5602/22 **מדינת ישראל נ' פלוני** (14.9.22), שם נגזר עונש של 28 חודשי מאסר על המשיב שהורשע בעבירות של נשיאת נשק, כניסה לישראל שלא כדין והפרעה לשוטר.

ובע"פ 500/21 **פלוני נ' מדינת ישראל** (31.5.21), נגזר עונש של 50 חודשי מאסר על המערער שהורשע בשתי עבירות של סחר בנשק.

14. ב"כ הנאשם הפנו בטיעוניהם לת"פ (י-ם) 34737-09-21 **מדינת ישראל נ' אבו עסב** (8.3.22), במסגרתו נגזר עונש של 12 חודשי מאסר על נאשם שהורשע בביצוע עבירה אחת של נשיאת נשק. נסיבותיו של גזר דין זה קלות מנסיבות העניין שלפנינו, שכן הנאשם שלפניי הורשע בנוסף גם בעבירה של עסקה אחרת בנשק, שעונשה 15 שנות מאסר, בעוד שהעונש בגין עבירה של נשיאת נשק עומד על 10 שנות מאסר.

כמו כן הפנו ב"כ הנאשם לגזר הדין שניתן בעניינו של פאדי עליאן אשר הוא זה שמסר את הקרלו השני למשמורתו של קוסאי הנ"ל אשר ביצע בו, ללא ידיעת פאדי, את פיגוע הירי נגד כוחות הביטחון (ת"פ 30276-01-22 **מדינת ישראל נ' עליאן** (16.6.22)). פאדי הורשע בביצוע עבירות של רכישה והחזקת נשק ונשיאה והובלת נשק, ונגזר עליו במסגרת הסדר טיעון סגור עונש של 3 שנות מאסר. יצוין כי לחובתו של פאדי עמדו 5 הרשעות קודמות, בין היתר "בעבירות ממך העניין" - כלשון בית המשפט.

כמו כן הפנו ב"כ הנאשם, לעניין האישום הראשון, ל- ת"פ (י-ם) **מדינת ישראל נ' אבו רמוז** (6.4.22), במסגרתו נגזר, בהתאם להסדר טיעון סגור, עונש של 5 חודשי מאסר על מי שמסר לנאשם שלפניי את הדגלים והשלטים. יצוין כי לחובתו של אבו רמוז עבר פלילי קודם.

15. מתחם העונש ההולם

בהמשך לכל האמור לעיל, אני קובע כי מתחם העונש ההולם בגין האישום הראשון עומד על מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות עד 12 חודשי מאסר בפועל, וכי מתחם העונש ההולם בגין העבירות בהן הורשע הנאשם במסגרת האישום השני עומד על 4 שנות מאסר בפועל עד 7 שנות מאסר בפועל. בקביעת מתחם העונש ההולם בגין האישום השני הבאתי בחשבון כי בגין אישום זה הורשע הנאשם במספר עבירות.

16. הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

במסגרת בחינת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע עבירות יש להביא בחשבון את הודאת הנאשם במיוחס לו, אשר חסכה מזמנה של המאשימה ומזמנו של בית המשפט. ההודאה משקפת גם קבלת אחריות מצדו של הנאשם על

העבירות שביצע. לזכות הנאשם יש לזקוף גם את שיתוף הפעולה שלו עם רשויות החקירה, במסגרתו הוא התוודה על העובדה שהנשקים היו ברשותו, ואף סייע בהסגרתם לידי המשטרה.

מנגד יש להביא בחשבון, לחומרה, את עברו הפלילי של הנאשם, הכולל 7 הרשעות קודמות בעבירות ממין העניין, הרשעות בגין נגזרו עליו עונשי מאסר המסתכמים בתקופה מצטברת של לא פחות מ-23 שנים ו-10 חודשים (ראו - הרישום הפלילי תע/1). מבלי למצות את כל ההרשעות הקודמות נפנה לכך שבשנת 2018 נגזר על הנאשם עונש של 7 שנות מאסר לאחר שהוא הורשע בעבירות של איסור פעולה ברכוש טרור, מתן שירות להתאחדות לא מותרת ומגע עם סוכן חוץ; בשנת 2013 נגזר על הנאשם עונש של 2 שנות מאסר בגין הרשעתו בעבירה של השתייכות לארגון טרור; בשנת 2012 נגזר על הנאשם עונש של 11 חודשי מאסר בגין הרשעתו בעבירה של איסור פעולה ברכוש טרור; בשנת 2003 נגזר על הנאשם עונש של 8 שנות מאסר בגין הרשעתו בעבירות של סיוע לאויב במלחמה, השתייכות לארגון טרור וקשירת קשר לביצוע פשע; ובשנת 1993 נגזר על הנאשם בבית דין צבאי עונש של 52 חודשי מאסר בפועל לאחר שהוא הורשע בביצוע עבירות של חברות בהתאחדות בלתי חוקית, החזקת כלי ירייה ובביצוע עבירות נגד הסדר הציבורי. לנוכח עברו הפלילי של הנאשם אין מנוס מהמסקנה לפיה רגליו נטועות עמוק בעולם עבירות הביטחון, וכי העונשים הכבדים שנגזרו עליו עד כה לא הרתיעו אותו מלהמשיך ולבצע עבירות נגד ביטחון המדינה. לנוכח מצב דברים זה שיקולי ההלימה, ההרתעה והגמול הם שתופסים את הבכורה בעניינו של הנאשם, אף שאין בהן כדי להעלים כליל את משקלם של הודאת הנאשם והסיוע שהוא הושיט בהעברת הנשקים לידי המשטרה. יובהר על כן, כי אלמלא הודה הנאשם במיוחס לו, ואלמלא סייע בהסגרת הנשקים הרי שעונשו היה ממוקם בחלק העליון של השליש העליון של מתחם העונש ההולם, כמתחייב בין היתר מסעיפים 40' ו-40ז' לחוק העונשין, וכפי שציין ב"כ המאשימה יתכן ואף היה מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם משיקולי הגנה על שלום הציבור בהתאם להוראת סעיף 40ה' לחוק העונשין. הודאת הנאשם ושיתוף הפעולה שלו, בשילוב עם העונשים שנגזרו במסגרת הסדרי טיעון על יתר המעורבים בשני האישומים, מביאים לכך שעונשו של הנאשם לא ימוקם בחלק העליון של השליש העליון של מתחם העונש ההולם.

17. לנוכח כל האמור לעיל אני גוזר על הנאשם בגין כל העבירות שביצע את העונשים שלהלן:

- א. 6 שנות מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו של הנאשם לפי רישומי שב"ס.
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי אותם ירצה הנאשם בפועל אם בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהכלא הוא יבצע עבירה מהעבירות בהן הוא הורשע לפני, או עבירה נגד בטחון המדינה.
- ג. לנוכח עונש המאסר הכבד שעתיד לרצות הנאשם, ולנוכח מהות העבירות בהן הוא הורשע, לא ראיתי לנכון לגזור על הנאשם קנס.

18. אני מורה על חילוט או השמדת כלי הנשק והתחמושת שנתפסו בתיק זה, לפי שיקול דעתו של קצין החקירות המוסמך לעניין זה.

ניתן היום, ט"ז תמוז תשפ"ג, 05 יולי 2023, בנוכחות הצדדים.

